

ELŐFIZETESI ÁR:
 Egész évre 5 ft — kr.
 Félévre 2 ft 50 kr.
 Negyedévre 1 ft 25 kr.

SZERKESZTŐSEG:
 Búza utca, 1283 szám.
 hova a lap szerkesztéséről
 és a közlemények
 küldéséről.
 Kéziratok nem
 adatként visszajár.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

KIADÓHIVATAL:
 Szike Antalkönyvnyom-
 dója, hova az előfizetési
 pénzek, hirdetések és
 minden a kiadóhivatalt
 érkező közlemények
 küldendők.
 Nyitvatartásban egy
 sor közlési díja 10 kr.
 Hirdetések jutányos
 áron vétetnek fel.

Rudolf trónörökös.

A legelső magyar ember mély gyászt öltött. S vele együtt gyászba borult az egész magyar nemzet.

A dalás, tudomány- és irodalomszerető királyfi, a minden szépért, jóért és nemesért lelkesülő trónörökös, a magyar nemzet igaz-lelkű barátja s leendő királya: Rudolf meghalt.

Egy véletlen, egy érthetetlen, egy idő nap előtt jött halál intette a kezét, s a nemzet, mely királyfiát úgy szerette, a nemzet, melyet a királyfi úgy szeretett: felolvadt a bánatban, egyesült a gyászban.

Feketébb a fekete éjnél a gyász, melyet boldogtalan királyfiáért magára ölt.

És kinek fájdalma nagyobb: a felsőes apáé-e, ki a családnak egyedül ékeskedő férjisarját, a mindig szerető s hű gyermeket, összes szellemi javainak letéteményesét siralja a drága halotiban, vagy a nemzeté, mely hagyományos hűséggel s a jövőt átélő szép reményekkel nézett a tettős férfikor küszöbén álló koronaherceg uralkodása elé...?!

Elmult a szülők öröme, büszkesége; összeomlott, szézléptet a mi sok szép reményünk erősnek hitt alkotmánya.

S mit adjon, — mit adhat neked a te hű néped vigasztalásul bánatba merült koronás király; mit adhat a nép, ki maga is zokogva ontja könnyűt a pótohallan veszteségnek miatta...!

Nincsen nekünk számodra vigasztalásunk, mert emberi részvét, milliók részvéte sem képes enyhíteni a te határtalan nagy fájdalmadat.

Önkénytelen imara kucsolódnak kezünk s az osztatlan nemzeti gyász, a párt nélküli közös bánat közepette ekként imádkozunk a meyerlingi katasztrófa hősnéinek sírjánál:

Vigasztald meg, óh magyarok Istene a kesergő fejedelmet s mélyen bánkódó királyi családot, s védelmezd meg minden veszedelemtől sokat szenvedett drága magyar hazánkat!

Rudolf trónörökös hirtelen halála, mint vilámcsapás hatott az egész nemzetre. Az első hír, mely a halálesetről a fővárosba érkezett, a tözsdéhez jött január 30-án kevés-el d. u. 2 óra után. E távirat csak annyit tartalmazott, hogy a bécsi tözsdét bezártak egy nagy szerencsétlenség miatt, mely a trónörökösöt érte.

A különféle alakban felmerült kombinációknak a 4 óra körül érkezett megdöbbentő hír vetett véget, hogy a trónörökös meghalt. E tudósítás a kormánykörökhöz abban az alakban jött, hogy a trónörökös, vadászatban lövés következtében halt meg. Hogy ki lötte meg, erre nézve semmi tájékoztatás nem jött. E verziót a hivatalos távirat igazítja helyre, mely a trónörökös halálát szélhűdés következményének mondja.

A gyászír csütörtökön reggel 9 órakor érkezett a bécsi királyi palotába. Előbb a királyné értesült a borzasztó veszteségről, s maga vállalkozott, hogy a hírt a királynak elmondja. Stefania trónörökösével a főudvarmester Bombelles gr. közölte a szomorú tudósítást.

A király, midőn az uralkodóház tagjai: Károly Lajos főherceg, Albrecht főherceg, körében megjelentek, már elő volt készítve a királyasszony által, s erejét összeszedve megható hangon adott kifejezést az Isten végzéseiben való fájdalmas megnyugvásának. A királynénak a délutáni órákban ágyba kellett feküdnie. Albrecht főher-

ceg zokogva hagyta el a Burgot. Az uralkodóház összes tagjai a délelőtti folyamán megjelentek a Burgban.

A haláleset mély részvétet kelt nemcsak országsszerte, de egész Európában. Csütörtökön a nemzeti gyász alkalmából az országgyűlés mindkét háza rendkívüli gyűlést tartott. A külföldi udvarok körében: Berlin, Róma, Bukarest, sőt Szent-Pétervárott is a legmélyebb részvét nyilvánul az uralkodóház családában előfordult megrendítő gyászhi miatt.

A koronaörökös holtteste jan. 31-én éjjeli 1 óra után érkezett különvonaton a bécsi déli vasút indóházába, honnan sötét éjjel szállították halottas kocsin a Burgba. A ravatal a trónörökösnek lakosztálya közelében levő nagy étteremben van felállítva, a halott tábornoki egyenruhában fekszik a díszes érczoporsóban, melyre a legelső koszorút Stefania az özvegy trónörökösnek helyezte. A temetés kedden d. u. 4 órakor megy végre. Az udvari gyász három hónapig fog tartani.

A képviselőházban f. hó 29-én ért véget a véderőtörvényjavaslat általános tárgyalása. A szavazást megelőzőleg Ugron Gábor tartott nagyszabású, dialektikai szépségekben gazdag s az ellenzék által nagy helyesléssel fogadott beszédet, melynek elhangzása után — a miről küömben eleitől kezdve alig lehetett kétség — a javaslat a l a n o s s á g b a n jelentékeny többséggel el lön fogadva. — Sajnos, hogy a szavazás egyetlen eredménye a fővárosi polgárságot oly — sok tekintetben botrányos — tüntetésre hangolta, mely épen nem volt méltó folytatása a magyar ifjúság higgadt komolysággal letárgyalt országos gyűlésének. Mint a napilapokból értesült a közönség, ismétlődtek a Verhovay- és Janszki-hecc szegyeini való részletei. Az ismétlődő botrányoknak — melyek többszörös rendőri beavatkozást s katonai kivonulást tettek szükségessé — nagy hirtelenséggel a királyi család gyászának híra vetett véget csütörtökön az esti órákban.

TÁBOZA.

Turinig és vissza.*)

Egy polgártárs elbeszélése után írta: FORGÁCS ENDRE.

„Édes feleségem csakhogy haza értem,
 Hogy még meglátsalak, bizon nem reméltem.
 Azt hittem, a bajok végkép tönkre vernek,
 Vagy ott marasztanak s tesznek kucsóbernek..."

Jaj de messze jártam, jaj de szörnyű távol,
 — Sohase megyek ki többet a határból. —
 Nincs másutt oly élet, mint nálunk Ceglédén.
 — Csakhogy haza értem édes feleségem!"

„Beszéljen hát kelmed, mikor, merre jártak,
 Mit ettek, mit ittak, mit vettek, mit láttak.
 Esett-e már ott hó az őszi vetésre,
 Jó idők járnak-e a disznóölésre..."

Van-e farsang, férjhez mennek-e a lányok,
 Jászolon vannak-e a tinók, barányok,
 Kossuth apánk hogy van, no meg a cselédi,
 Az izenetemet átadta-e néki...?"

„Tyűh, annyjok, hisz megáll esze az embernek,
 Ennyire felelni sok egy presbiternek,
 A te kérdésidnek se hossza se végi,
 A pap se tudná azt mind úgy elbeszélni."

Hanem hát annyjokom sorja van a rendnek.
 Elmondok egyet-mást, csak szépen figyelj meg.
 A mint vettük, utunk innen egyenesbe,
 Ugy kapás ebédkor be is értünk Pestbe."

*) A ceglédi Kossuth-ünnepély alkalmából Forgács Endre ur szívesége folytán közöljük e páratlan humorral írt jeles költeményt, melyben szoró a szá magyar ismeretes turini utját énekelte meg. F. úr megígérte, hogy lapunkat többször fel fogja keresni dolgozataival. Bizonyára olvasóinknak is kedves szolgálatot tettünk az által, hogy e népszerű fiatal költőt megnyertük lapunk szellemi támogatására. Szerk.

Ott mar a számunkra vart szörnyű parádé,
 Éllet állott a nép, mint a csalamadé.
 De jó szívvel láttak, jaj de megbecsültek,
 Helyünket se lették, annyira örültek."

Egy svadron policáj kirukkolt szép rendbe
 — Egy poczakos ember szedte őket rendbe —
 Valami Tajsz Elek, hej nagy úr az halod,
 Hanem azért nekünk tétet, fejet hajtott."

Elmondta, hogy ötet Tisza Kálmán küldte,
 Utazasunk célját nagyon felbecsülte
 A küldöttséget meg — jaj de szépen kérte,
 ... Hogy az én Istenem aldja is meg érte..."

Theisz magyarul Tisza, Tisza németül Theisz,
 Ha egyik csára húz, nem megy a másik hajsz!
 Sohse láttak úgy el a Pestre menőket,
 ... Hogy az én Istenem aldja is meg őket..."

Aztán megindultunk gyalogosan, könnyen,
 Theisz Elek vitézi tisztelegtek szörnyen,
 Nem látott még olyat Baranya meg Tolna,
 Mintha mindegyikünk alispán lett volna."

Csendesen léptettünk a nagy utcán, végig,
 Hogy tovább láthassak Cegléd dicsőségét.
 Az a sok policáj vagott bornyú-képet,
 Régen láttak ennyi becsületes népet."

Az a jó Tajsz Elek, az a nagy szívesség,
 Mindenütt kísérték, hogy bajunk ne essék,
 S mi köszönetet sem mondtunk neki érte
 ... Hogy az én Istenem fizessen meg érte!!"

Öreg este volt, hogy Budáról a vonat,
 Tűzkölvé megindult s támadt nagy légvonal
 Tudod annyjok ekkor már aludni szoltam,
 Azért a mándlimat szorosra gomboltam"

Zörög az a vasút mintha fagyon járna,
 Nem tudtam aludni, támadt nagy zaj, lárma ;

Muzsika-szó hangzott, tarackok dörögtek,
 — Egy faluból élénk gyertyával kijöttek."

Lettt az öröm szörnyű, hangos általános:
 „Éljen Kossuth Lajos, no meg Cegléd város."
 Áldásuknak tan még most sem érték végit,
 Ott is megmutattuk Cegléd dicsőségét."

Minden jól ment a míg a hazában voltunk,
 Ha szólottak hozzánk, mi is szépen szoltunk ;
 De mikor a magyar beszédnek lett vége,
 Roppantul meglapult Cegléd dicsősége."

Mikor a határon kiszáltunk pihenni,
 Azt mondták: „nye mozse" egyenesen menni ;
 Hogy kilyukadt a föld, elnyelte az utat,
 A ki arra indul: még pokolba juthat."

Két út áll előttünk, melyiken induljunk,
 Hogy Turinba érjünk, hogy fel ne forduljunk,
 Neki vagtunk hat a rácz birodalomnak,
 Könyves szemmel mondtunk búcsút Magyarhónak."

Hogy Zagrábba értünk, kiszállók, bemegyek,
 Törökök voltak ott, gyönyörű legények.
 Tudod annyjuk őket most szeretni divat,
 Különben is hozzánk közel atyafiak."

„Kedves török urak! jó barátim!" szoltam,
 Megöleltem őket, meg meg is csókoltam,
 Hogy a nagy Mohamed aldja meg magokat,
 De jól ráncbaszedték a csúf szerbusokat."

Mit esznek, mit isznak, van itt kappan, kácsa,
 Sonka, rétes, kolbász, kulacs meg pogácsa.
 — Ekkor társaimnak hallik kacagások:
 „Ne bántsátok komám, hiszen azok rácsok."

Ujnye, hogy vesszen ki még a fajtája is,
 A ki erre földre ide plántalta is.
 Mostam én a számat annyok mindjárt vizsel,
 De azért másnap se leit annak jó íze. *)

*) Megtörtént egy polgártársal, hogy a törökök vélt rácsokat összecsokolta.

J.

mel.
 helyek előbb
 iversalis pi-
 teljes joggal
 melyekben
 talásúknak
 esetekben.
 hasztalanul
 antalanszor
 kézelt be.
 s 6 skatu-
 1 ft 10 kr.
 utve 1 te-
 30 kr.,
 0 kr., 5 te-
 ar. (Egy te-

le, melyek-
 ezetük után
 n. köszöne-
 tet tett ve-

közlünk:
 egy tekercset
 labdacsoiból
 szívfájdalom el-
 adások érté-
 sebb elme-
 és szokat,
 rá, minden
 legemelőgben
 közzé ir-
 talmazom öt
 adg előtti tel-
 talására. Telj-
 astner Teréz.
 hbach mellett.
 1880. okt. 8.
 n szívesen ö
 egytetemes vér-
 tól küldeni
 labdacsoinak
 gy öt évig
 zomtól meg-
 m is fogak
 soha kifogyti,
 egebb közzé-
 gának ösinte
 Zwickl Anna.
 érv november-
 us labdacsoit
 meli. En "va-
 bb eredményt
 ind a kotten
 zekredésben
 hogy közel
 eséshez, mind
 ak 45 évesek
 Az on lab-
 etek s a bajtót
 gazadtottak.

List Antal.
 hurut, rekedi-
 ég, köhögés,
 zsnal 35 kr.,
 el 60 kr.

n kenőcs
 egjobb hajno-
 telenczével 2 ft

tapasz.
 utés és vágás
 re gonosz in-
 oknál, makacs
 il, fájdalmas
 m megnedli,
 női mel nél,
 gyeb hasonló
 bizonyulva, 1
 m. küldésel

tisztító
 W. töl. Kitiűő
 ossz emésztés
 ényei, u. m.
 dyomorgóres,
 nlt aranyeres
 edés stb ellen
 ft.

enczia Ro-
 mers
 czak 2 ft 50
 50 kr.

k készletben
 nden az osztrák
 különlegességek
 vó cikkekéről

ntosan es: kül-
 postautalvány-
 at átvételnel.

közönség
 nta fris fia-
 tén gyenge
 telettel
 IGNÁCZNÉ.

A függetlenség és 48-as párt Haviár Danit, városunk országgyűlési képviselőjét azzal bizta meg, hogy a véderőről szóló törvényjavaslat részletes tárgyalása alkalmával a 7. szakaszra nevezze indítványozza és sürgesse a hadsereg magyar részénél a magyar nemzeti jelvények és színek behozatalát.

Kossuth-ünnep Czepléden.

— Eredeti tudósítás —

Folyó évi január 24-én a százas küldöttség Kossuthnál tett látogatásának 12-ik évfordulója alkalmából Czepléd város ünnepet ült. A nap jelentőségére a hajnalban eldördült 48 mozsárágyú figyelmeztette a közönséget. D. e. 10 órakor a Népkör helyisége zsúfolásig megtelt, midőn Nyujtó Pál megnyitván az ülést, beszámolt a tagok eddigi működésével.

Ezután Takács József, ev. ref. lelkész tartá meg beszédét, mely hatásra nézve majdnem leirhatatlan. Az öregek könyeztek és sirtak a visszaemlékezés felidézésére, a fiatalok lelkesedtek és tapsoltak elragadtatásukban. Dobos János mérnök köszönte meg a kitünő szónok közreműködését és ajánkozott a beszédnek saját költségén leendő kinyomatására. A beszéd előtt és után a dalárda énekelt hazafias dalokat.

Délben 100 terítékű bankett volt, mely estig a legjobb hangulatban tartá együtt a résztvevőket. Lelkes felköszöntőkben nem volt hiány. Közben feláll Dobos János mérnök, kinek 76-tól dere lepi szakalát, de azért szívében lángol, szemében szikrázik a hazafiúi tűz, s elmondja zeng-zetes hangon a költő szavát: „Lesz-e gyümölcs a fán, melynek nincs virága? Avagy virág vagy te, hazám ifjúsága?” Azután átkot mond arra a kormányra, mely a nemzet virágát, az ifjúságot az osztrák katanai czopf kedvéért kerékbe törli, — s végül hangja imába olvad át, szeméit és kezét ég felé emelve folytatja: „Magyarok! Istene, világosítsd fel az eltévedt lelkeket, — én csak egy porszem vagyok a nagy mindenségben, de a mennyei porszemtől telik, szívem minden érzelmével, lelkem egész hevével gyujtok szövétneket a magyar közművelődés oltárára. Vagyonom száznegyvenezer forintba megy, — est egy Czepléden felállítandó „Kossuth-gymnásium”-ra ajánlom föl, Esküszöm az élő Istenre, ha be nem váltom szavamat, lelkemet úgy hordja szét a vihar, mint a hulló falevelet.”

Ez templomi csendben elmondott szavakra a jelenlevők egyhangulag és meghatva mondtak ament. Pillanatok kellettek, míg a kedélyek felocsúdtak meglepetésükből, s a lelkesedés zajos kitörése rengette meg a Népkör nagy termét. Egy érzelem volt minden szívben és egy név hangzott minden ajkon: Éljen Dobos János mérnök!

Erről a következő sürgöny ment azonnal Turinba: „Kormányzó úr! A czeplédi százas küldöttség mai ünnepélyén összegyűlt polgárság újból üdvözli s arról értesíti kormányzó urat, hogy a mai viszonyokra való tekintettel Dobos János mérnök, czeplédi polgár, egy — Czepléden létesítendő „Kossuth-gymnasium” felállítására száznegyvenezer forintos alapítványt tett. Az ünnepi polgárság.”

Igy lett a czeplédi százas küldöttség 12-ik ünnepélye váratlan oly magaslatos ünnepélyivé, a melynek hordereje kihat nem csak Czepléd város jövőjére, hanem számot fog tenni a nemzet jövőjében is!

R. F.

A versenytársak.

Kaszinó-estély. Dalárda-bál.
(Január 26.) (Január 27.)

Nem szeretném, ha nekem valaki többé azt mondaná, hogy mi nálunk nem lehet mulatni! Tudom, hogy azt vagnam a szemé közé: „Hát talán még sűrűbben akarná az úr a mulatságokat? Talán bizony úgy, hogy a kaszinó éjfélig, a dalárda pedig rögtön éjfélt után tartsa a maga táncvigalmát? Nem elég, hogy egy nap esik közbe?”

Az igaz, hogy nagy zavarban volnék, ha azt találná az illető felelni, hogy jobb is lett volna úgy, mert akkor a kaszinóbeliek rögtön mind átmentek volna a Bányába is a dalárdának mulatni!

— De hát miért is pazaroljuk mi így a mulatságainkat — kérdezték tőlem többen, mielőtt a két vigalom megessett volna?

Nekem persze nehéz volt a válasz, mert én véletlenül kaszinóista, meg dalárdista is volnék, s így egyiket sem szabad vádolnom, a mért így nekimentünk egymásnak.

Annyi tény, hogy a kaszinónak könnyebb volt a helyzete, mert mindenki így gondolkozott: „Minek menjek én a Bányába hallgatni a dalárdát, mikor azt már a Kaszinóban is hallottam azon a novemberi megnyitón?”

De a dalárdisták azért nem vésztették el reményüket s ötszáz meghívót bocsátottak világra. Hiszen van nekünk pártolótagunk elég — gondolták — ezek csak eljönnek!

S gondolatnál kissé meg is szepentek. Hová is fér el az a sok ember, mikor a „Bányá” vendéglő diszterme még mindég a régi szűk köntösben diszeleg?

Voltak, akik azt indítványozták, hogy ne konkuráljunk a Kaszinóval, hanem várjuk be, míg a közbirtokosság megkészteti az új termet; majd leaz akkor hely, jövedelem és minden.

A dalárda idősebb tagjainak ajkán bús mosoly vonult végig: „Könnyű nektek, — mondák, — ti még

csak megérhetitek talán, de mi, mi már nem mulatunk benne. Csak tartuk meg most, majd csak elférünk valahogy!”

S hiába az öregek kitünő jószámsággal bírnak; bizony mi szépen elfértünk. A pártoló tagok nem jöttek el; azt mondták, hogy bevárják, míg telefonokat állítanak nálunk, majd azon élvezik odahaza.

A nempártolók meg egészségi szempontból maradtak otthon. S itt látszik, mennyire tévedtek azok, kik a kaszinói estély rendezőjében a dalárda rozszaká rojót vélték látni. Hiszen éppen ő volt az, ki itt is, ott is óva intette a menni készülöket ama káros következményekre, melyeknek a zsúfolásig megtelt termekben ki lehetnek téve. (Ott nincs is ventiláció!!)

S ő elérte célját: kitünő szolgálatot tett egészségügyi viszonyainknak. Persze így mi is elértük, mert nem rejlik a ranyigazság szavakban: „Az egészség a legfőbb kincs, s csak egészség legyen, a többi meg jó magától!”

Se szempontból tekintve kitünően sikerült mind a kaszinó, mind a dalárda mulatsága. Mindkét helyen kiválóan egészséges közönség mulatott vidáman, fesztelenül a reggeli órákig. S bizonyára nincs panaszuk azoknak a bájós hölgyeknek, kik a Kaszinóban is, a Bányában is kitánczoltak egy-két mérföldet!

En igaz, hogy sem bájós, sem hölgy nem vagyok, de azért türelmesen ültem végig mind a kettőt, mert hiába — öreg alegény — nem tánczolunk már. Azaz, hogy mit is mondtam, hogy türelmesen? Ellenkezőleg, nagyon is türelmetlen voltam: a Kaszinóban folyton lestem az igért csárdástánczos parasztleányokat és legényeket, (8 frtot kártyáztam el miattuk,) kiket — úgy látszik — csak a rendező ur tánczoltatott meg; a Bányában meg egyre vártam, mikor jön ki már az az „unpár”, a min — a kucsébert lefözve — az anyjukomnak csináljak egy kis cukros jó reggelt.

Különben a hölgyközönség megnyugtatóra jelentem, hogy a legközelebbi dalárda-mulatságon már a meghívón lesz gondoskodva kitünő tánczosokról. —

II.

Különben a mi szombati kaszinói estélyt illeti, örömmel kiemeljük, hogy a kaszinó által az idén rendezett estélyek között ez volt a legsikerültebb. A kilátásba helyezett látványosság elég jó eszköznek bizonyult azon közöny legyőzésére; melyet a közönség a múlt hónapokban a kaszinó estélyei iránt tagadhatatlanul tanusított. Elég szép számmal jelent meg a hölgyközönség is, de sokkal inkább hozzájárult az estély sikeréhez azon körülmény, hogy a férfi tánczosok jóval többen voltak mint a hölgyek, a mi pedig nálunk tudvalevőleg vajmi ritka eset.

A tánc 9 óra után kezdődött, s a várva várt látványosságnak, (parasztleányok és legények csárdástánczának) elmaradása cseppet sem csökkentette azt a fesztelen jó kedvet és kedélyességet, mely a tánczó ifjúságot reggeli 5 óráig együtt tartotta. Az első né-

Aztán nyúlt tovább a gőzönek nyaka.
Környülvett bennünket rémséges éjszaka.
S a koromszetben láttunk nagy világot,
Mintha felgyujtották volna a világot.

Hát egy roppant nagy ház, mely olajnak épült,
A hegy lökésétől a vízbe leszédült.
(Mert egy folyó van ott, úgy híjják hogy Száva.
De a hol eddig folyt, nem ott foly az már ma.)

Az olaj szétterült lenn a Száva síkra,
A lokomotívól ráesett egy szikra —
S az a tenger olaj mint egy nagy borulat,
Hogy tüzet érezett, rögtön lángra gyuladt.

Anyjok olyan égést nem mutat az álmód,
Mintha a gychenna vetett volna lángot.
Kikönyököltünk a coupé ablakára,
S az égő olajnál rágyujtánk pipára?

Azután borsasztó vidékeken mentünk,
A hol léleken is csak félve mertünk.
Temérdek hegy van ott egy sorban, egy végben,
Csúcsok nem is látszik, az fenn van az égben.

S fent a legtejetjén e magas hegyeknek
Tempolomok és tornyok felhőkig merednek.
Hogy jutnak fel oda, kezdtem tudakozni:
... Csigán húzzák fel az embert imádkozni.

Hogy mindig bámultam, hogy mindig szemeltem,
As elemóziát egészen feledtem.
Leszálok egy helyen, hogy eszem, oly czállal,
Megfenem a bicskát csinosan aczállal.

Keresem a sonkát a tarisznya alján,
„Partedza szinyori” ordítja egy talján.
Sürögnek, a coupét zárják meg kinyitják
Ijedtemben majd lenyeltem a tarisznyát.

Egy éjjel megálltunk. Turin? Nem. Milánó,
Tudod anyjok nekem nincs pénzem kihányó —

Már mi a ... menkönek kellett itt megállni?
Tudod nem szeretek fogadóban hálni. —

A mint jó lélekkel ott elszenderedtem,
Nagy riadást hallok körültem, felettem —
Mintha ezer ördög egymás haját huzná.
Mintha száz menyecske mind az urát nyúzná.

Hát mi volt ott anyjok?! A macskahizlalo;
Nem mesét beszélék mind egy szálíg való.
Mert hát ott a macskát tuczat számba veszik,
Meghizlalják szépen s jóízűn megeszik. —

Életemben sohsem voltam olyan kinba',
No mánap végre csak beértünk Turinba.
Kiáltak ottan egy taljánnak: „halt werdó,
Atyafi, Turinba, Grand Hotel, Albergó.”

Mosolygott: „Venéte szinyor ungaredzsi”,
No — mondok — ez már a kilétünket pedzi.
S betelepdtünk ott abba nagy hotelbe,
A hol mindent adnak, csakhogy nem hitelbe.

S mert hogy a macskának nincsen szalonuája,
A főzésnél ottan csak az olaj járja. —
Annyi olajt ettünk anyjok egy ebédre,
Tavaszig elég vón világítani véle. —

Aztán, hogy meglássuk jó Kossuth apánkat,
Feledtünk rosz utat, olajat, macskákat.
Nagy Taljánországunk valamennyi szentje
Nem ér annyit, mennyit hazánk e felkentje.

Hogy foly ajakáról az a mézes beszéd,
Hej ha idadhatná kölcsönbe az eszét
De rajta csipnénk, kik nekünk gonoszt főznek,
Tajsz meg Tisza akkor elmehtene csöznek.

Mikor lájő szava szívünket átjárta,
Forró, igaz könnyek gyűltek a pillákra.
Folyt a keserűség bőséggel omolva —
— Még most is sirnánk, ha el nem hagytuk volna

De minden hosszúnak vége szokott lenni;
Baraccónéből hát el is kellett menni.
Az utcát a népség tömve állta végig —
Ott is megbámulták Czepléd dicsőségét.

Aztán szertejártunk Turin városában.
A sok fényes holmit megnéztük sorjában.
Mennyi csillogó tárgy, mennyi finom kelme,
„Aztán nekem még se hozott semmit kelmed?”

„Akartam én anyjok, hanem csúful jártam —
Egy üveges boltba hogy bebortokáltam —
Mig szóba állék a Talián gazdával —
Két pohárt levertem a mándlium ujjával.
Nosza nekem esett az egész nátió —
Volt zaj, szitok, láрма s egy pár Korpa dio.
Csekélység, — mondok én — megtartva a rangot
S kifizettem érte a tizenégy frankot.”

„Hát a fehér népség milyen ottan apjok,
Van-e tunikájok, bóbítás kalapjok —
Van-e rajtok annyi mási, fodor, csipke,
Vagy ott meg van még a régi jó vizitke?”

„Jaj anyjok nem láttunk mi egy harapást se
Az asszonyféléből, de még talán lányt se,
Töprengtünk is rajta; mi a csuda már az
Hogy a fehér népség itt úgy el van zárva.

Hát a mint elnézzük messzire a tájat,
Mindenfelé csak a fehér ruha száradt;
Igy oszt' kifundáltuk az eszünk tokjában,
Hogy most nagy mosás van Taliánországban.

Azért nincsen asszony semelyik bokorba',
Mert ilyenkor az mind zaémbes és mogorva.
Nem is igen vágytunk látni őket hidd el,
Törtünk hazafelé jó reménnyel hittel.

— De mégis — volt ott egy virágáros lányka.
Fürtös fejú, mint a tavaszi báránka —

*) Megtörtént egy polgárháttal, hogy két baccót két pohárkéért 14 lírát fizetett.

gyest 14 pár tánczolta. Jelen voltak Szentandrásról: Darabos Sandorné és Darabos Aranka. Helybeliek: Salacz Ferenczné, Szendi Györgyné, Szemian Daniné, Ponyiczky Jánosné, Bakay Sándorné, Dérczy Péterné, Fuksz Edéné, Haviar Gyuláné, Mázor Józsefné, Somogyi Elekne, Bakay Gyuláné, továbbá: Szendy Lujza és Micza, Dérczy Róza, Medveczky Anna, Ponyiczky Etelka, Szemian Gizella, Somogyi Juliska, Mázor Dalma

Másnap vasárnap a helybeli férfi dalkar tartotta meg tánczezel egybekötött dalestélyét.

Sokan attól tartottak, hogy a termék annyira zsúfolva lesznek, hogy mozogni is nehéz lesz; s ezt a még ifjú dalkar pénztára érdekében kívánatosnak is tartottuk volna. A termék nem teltek ugyan meg zsúfolásig de a dalkarnak még sincs oka sem az anyagi, sem az erkölcsi siker miatt panaszkodni. A dalkar által az estély kezdétnél és a szünóra elején előadott dalok szép haladásról tesznek bizonyosságot. Az éneket Varga József karvezető betegsége következtében Benka Gyula a dalkar elnöke vezette. A tánczoló jókedve fokról fokra nőtt, csak az a kár, hogy a férfi és nő tánczosok szám-aránya nem volt oly kedvező mint a kaszinó estélyén. Az első négyest 45 pár tánczolta. Jelen voltak Erdélyből: Karvinszky Ottilia. Helybeliek: Benka Gyuláné, Ponyiczky Jánosné, özv. Koncz Zsigmondné, Fedor-Károlyné, Szikes Antalné, Bracsok Istvánné, Chorus Istvánné, Schönfeldné, Szüle Kálmánné, Ujfaluzykné, Benderiné, Marsal Jánosné, Korikné, Petróczyne, Továbbá: Medveczky Anna, Ponyiczky Etelka, Lányi nővérek, Szendy nővérek, Fedor Juliska, Jancsovics Jolan, Koncz Vilma, Liszka nővérek, Lévy nővérek, Petrács nővérek, Schönfeld Czili, Buzy Mariska, Hrivnák Erzs, Majercsik nővérek, Bendery Gizella, Józsa nővérek, Harsanyi nővérek, Simonyi Berta, Molitorisz Paulin, Trnyik Mariska, Gaglovics Pepi, Csaszvan nővérek stb.

A multság reggeli 6 órakor végződött.

MENDE és MONDA.

Ujdonságok.

Kaszinói közgyűlés. A szarvasi társulati kaszinó január 27-én tartotta közgyűlését, melynek főbb mozzanatait a következőkben adjuk: Mindenekelőtt az igazgató terjesztette elő, hogy a kaszinó által rendezett három estély tiszta jövedelme 34 frt 75 kr mely 40 frira kiegészítve könyvek beszerzésére fordították, s hogy a terméknek egy régóta érzett hátránya lett eltávolítva a már elkészült s igen czélszerűnek bizonyult ventiláció által. — Ez utóbbit a közgyűlés jegyzőkönyvileg fejezte ki elismerését az igazgatónak. A gondnok költségvetési előirányzatából öröndetes tudomásul szolgált, hogy ez évre többet mutatkozik a bevételből. Majd a leköszönt Dr. Lengyel Sándor titkár helyébe Dr. Haviar Gyula lett egyhangulag megválasztva.

Kaszinói könyvtárjegyzék A kaszinó könyvtára összeállította — szakok szerint csoportosítva — a

Mint a róza piros, mint holdvilág szende,
— Hanem hát mindenre azt mondta, hogy: nyente.

Hogy később elértünk a szép Velenczrebe,
Csak beleültettek egy furcsa izébe,
Csónakforma, de ott pont oly a nála k híjják,
Ugy repül a vizen, mint a könnyű sirály.

Ezenben társaink elmaradtak tőlünk,
Hatan voltunk: no most mi lesz már belőlünk.
Nézek oldalt, hát hol nyáron kender ázott,
Befagyott a tenger s egy úr korcsolyázott.

Mondok neki: hallja, hé káró amikó!
Nem szól, csak leng nyakán a fellegerborító,
(Már mint a köpenyeg, egy kurta, fekete,
Mert nincsen Budájok se O-cska se Mike.)

Egyszer megfordult, szolt s beszédje volt német,
Jaj, hogy megörültünk adta nemetjének,
Tesvír, hisz' otthon is ti vezettek minket,
Mutasd meg hát nekünk elunt hveinket.

Megleltük a többit, azután jóllaktunk,
S vállra a tarisznyát, szépen elballagtunk.
Sok, sok bajom volt még azután is nekem,
Csakhogy itthon vagyok edesfeleségem!!

De azt az örömet, mi akkor megfogott,
Mikor Kossuth Lajos velem kezét fogott,
Nem adom én halod akár milyen kárért,
Nem adom én anyjok Kőrös városáért.

Az a sok nápicz ur, ki nevetett rajtunk,
Hogy mi kocsis nélkül olyan messze hajtunk,
Az a sok gyászmagyar cincoghat körültem,
Nem bánom, ott voltam, haza is kerültem.

Csak hogy megláttam még ezt a Cegléd várost,
Bontsd az ágyat anyjok lefekszem én már most.

Lefekszik az öreg, nyugtalan az alma —
Most előtte lebeg a Turini palma —
Majd talianokkal küzköd nehéz harcrot,
Veríték festi meg az ébredő arcot.
S Náberezinó felé egyet sáhajt titkon —
Hej csak mindenütt jó, mégis legjobb itthon.

könyvtár jegyzékét, mely Szikes Antal nyomdájából már a jövő héten kikerül s a tagok közt kiosztatik.

Az eltűnt 380 forint nézve a község-házán erőlyesen megejtetett a rendőri nyomozás, de eredményre nem vezetvén, az ügy a járásbírósnak s ezúton a kir. ügyészségnek adatott át. Egyébb iránt, ügy latszik, annak tisztázására nem sok a kitátás.

Meghlvó. A szarvasi „Népkör” 1889. évi febr. 16-án, szombaton, a „Barány” vendéglő nagytermében könyvtára gyarapítására tánczvizalmat rendez. Belépti díj személyenként 80 kr., családjegy 2 frt. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és nyilvánosan nyugtáztatnak. Kezdeté 8 órakor.

A harmadik kaszinó-estély az eddigieknél jóval nagyobb részvet mellett folyt le mult szombaton este a Kaszinó termében. Különösen szép számban volt képviselve a szarvasi „jeunesse dorée”, az élelmes rendezőség ugyanis — hogy megörje az eddigi részvétlenséget — egy kis cselhez folyamodott, elhíresztelte, hogy a nemzeti viseletet és tánczot fogja bemutatni az estélyen tiz leány és (egy féj sem, — hanem) ugyanannyi delezeg paraszt legény. A szokatlan reklam sokakat vonzott főképp a férfivilágból, de nagy volt a csalódás, midőn nyilvánossá lett, hogy a nagyszerű látványosság — elmarad.

Dalardá bál. A szarvasi dalkar f. hó 27-én szépen sikerült tánczmulatságot tartott a „Barány” vendéglő termében. Úgy érte, mint a kaszinó-estélyről lapunk más helyen talál az olvasóközönség részletesebb közléseket.

Thea-estély. A jótékony négyelet folyó hó közepé tájan tánczmulatsággal összekötött thea-estélyt fog rendezni A rendezéssel Bakay Sandorné, Haviar Daniné, Salacz Ferenczné, Sipos Sománé és Szendy Györgyné négyeleti tagokból álló bizottság lett megbízva.

Hymen-hír. Schiiler Teréz kisasszonyt, a szent-andrási társulati leányiskola volt tanítónőjét a napokban jegyezte el Szalay József nagy eskereki ev. ref. lelkész. A menyasszony a róm. kath. hitről az ev. ref. egyház hívei közé fog áttérni.

Bál Békés-Szentandrásan. A szentandrásai Népkör tegnap sikerült tánczmulatságot rendezett.

„Olcso húsnak hig a leve.” — Ezt a közmondást meghazudtolta Özv. Deák Ignác, ki egy hét óta 30 kr.-on hízott kilóját a finom gyenge marhahúsnak. Nagyon is itt volna már az ideje, hogy többi mérszarosaink is alkalmazkodnának a közönség érdekeihez, mert hiszen nem különöse, hogy a velünk szomszédos Szentandrásan és Ócsodón aranylag igen merskeltek húsarak mellett (28—32 kr. ki.) húsfigyaszító szövetkezetek nem csak fennállanak, de — persze okszerű kezelés és gazdálkodás mellett — évenként szép jövedelmét is hoznak.

Öngyilkos takarékpénztári könyvelő. Weisz Ignác, az orosházi általános takarékpénztár könyvelője mult vasárnap d. e. 10 órakor a vasúti árokban szívébe és jobb halántékába löte, minek következtében rögtön meghalt. Tettének oka: rosszul sikerült börze spekuláció.

Próba-szónoklat. Az ev. egyház egyik deák segéd-lelkésze, ifjú Lányi Gusztáv, ma próba-szónoklatot tart Nemes-Burán, Pozsony megyében. Legszíntebb szívből tejes sikert kívánunk neki!

Az iparosbál elhalasztása. A helybeli iparoskörnek f. e. február 2-ára szombatra hirdetett tánczvizalma hazánkban Rudolf trónörökös megrendítő halála által okozott mély gýásza következtében egy héttel későbbre, február 9-ére halasztatott.

A fógymnasiumból. A helybeli fógymnasiumban az iskolai év első fele január 31-én végződött a nagy ismétlések befejeztével, s ezután minden egyes tanulóknak félévi érdemjegyeit állapította meg véglegesen a tanári kar. — Hymen. Meitner Malvin kisasszonyt, Meitner Salamon helybeli kereskedő leányát január 28-án vezette ottárhoz Daniel Lázár versacci kereskedő. Az esküvő a helybeli izr. templomban folyt le.

A fonóok betiltattak. Másfél hét óta ez a keserves nótá hangzik Szarvason a paraszt legények s leányok között; igaz ugyan, hogy még nincsen e nótának dallama, de a névtelen, illetőleg mar megnevezett fájdalom panaszhangjai mindenféle hallhatók. — Ugyanis a fonóok hatósági rendelettel betiltattak, mert azoknak erkölcsrontó hatása bizony már régóta felismertetett s újban többféle kihágásban is nyilvánult. És ha tekintetbe vesszük azt, hogy ily helyeken a kétnembeli fiatalság minden szülői felügyelet nélkül gyűlt össze s ott fél éjeken át is rakoncátlanul, kényekedve szerint mulatgatt: csak örömmel üdvözölhetjük ez intézkedést azon reményben is, hogy talán majd a földmivesek is be fogják látni azt, hogy az ember vele-született természete és rendeltetése folytán is megkívánja, hogy úgy az öregek, mint a fiatalok néha-napján egymással találkozzanak. — Ha pedig ezt csakugyan be fogják látni, akkor ismét azt hisszük, hogy ennek képesában rajönnék azon meggyőződésre is, hogy nincs helyiségünk, hol népesebb összejöveteleket tánczvizalmakat elegendő kényelemmel tarthatnánk s majd ők is azon lesznek, hogy e bajon mielőbb segítve legyen. — Akkor hisszük, majd ők is rendeznek tánczvizalmakat, hol a fiatalság olcsón illendően elmulathat s nem veszélyeztetni lelkének tisztaságát.

Nyilvános számadás. Folytatólag közöljük azon adakozók neveit, kik a templom csillár költségeihez ke-

gyes adómányakkal hozzájárultak. (Harmadik közlemény) Medvegyné 20 kr. Kieska Hermin 20 kr. Dankó Sámuelné 50 kr. Brás Pálné 20 kr. Roszik Jánosné 20 kr. Terhes Istvánné 20 kr. Römer Mihályné 30 kr. Miloszrdny György 1 frt 50 kr. Barány Andrásné 30 kr. Kniszner Károlyné 1 frt Mikolay Istvánné 40 kr. Tanczer Albertné 30 kr. ifj. Marsal Jánosné. 50 kr. Moeskonyi Ágostné 50 kr. Süle Soma 10 kr. Miháfi Józsefné 50 kr. Trnyik 60 kr. Ponyiczky Jánosné 50 kr. Moeskonyi Józsefné 50 Bobvos Martonné. 20 kr. Vityaz János 20 kr. N. N. 20. kr. N. N. 1 frt. Borgulya Mihályné 20 kr. Szlovák Jánosné 30 kr. Laurik István 50 kr. Tóth-Czifra Mihályné 1 frt. Kondacs Andrásné 1 frt. Galat Mihályné 1 frt Kovács Jánosné 50 kr. Kapusztá Mihály 1 frt Gyemjan János 1 f. Sutyinszky Márton 20. Laukó Mátyásné 50 Opauszky Jánosné 30 kr. Csonka Pálné 10 kr. Blaskó András 20 kr. (Folytatás következik.)

Közgazdasági czikkünk folytatását tárgyhalmaz miatt kénytelenek voltunk a jövő száma halasztani.

A helybeli ev. egyház népiskolaiban a szokásos félévi vizsgálatok mult heten, jan. 28—31 napjain tartattak meg az egyes iskolákban nt. Sárkány János igazgató-lelkész és nt. Achim Ádám esperes urak elnökele s számos szülő érdeklődése mellett. E vizsgálatok folyamán is kitűnt hogy egyik-másik iskola tul-népes és a tanügy érdekeiben nagyon kívánatos lenne, hogy még több iskola felállításra által e baj mielőbb eloszlatatnék.

Népmozgalmi kimutatas Ócsodón Ócsodón a mult 1888-ik évben született 161 fi. 141 leány összesen 302. Elhalt 140 finemen levő 147 nőnemen levő, összesen 287 egyén. Szaporulat 15. Hazasságra lépett 75 pár E statisztikai kimutatas az ev. ref. egyházra szolt.

Ismételt lopás Kondoros községnek esőndben farsangoló lakóit a mult heten két tolvajlasi eset zavarta meg. Az egyik Mravik György földmives kárára történt kinek udvaráról egy jó esomó kiterített ruhanémű tűnt el nyomtalanul; a másik eseten a kárvalott Tóth Lajos vendéglős. kinek padlásáról néhány véra gabonát emelt el valaki. Az eset éppen a zsandárok ide települése előtt egy nappal történt s így ez a két lopás még nem számít.

Névnapi vizálgomra gyűltek össze Kondoroson mult vasárnapon Várady Karoly vendégszerető hazánál, a gr. Károlyi uradalom tisztjénél ennek barátjai kollegái és tisztelői, hol a kedélyes férfitársaság zenészd mellett éllette a szives házigazdát. A multságnak csak a sietve érkező reggel vetett véget.

A szarvasi korcsolyázó kör f. évi jan. 12-én ismét megalakult s felkérletnek mindazok, kik a kör által gondozott jégpályát nevezett idő óta látogatták, hogy tagsági díjakat Berthóty István VIII ik osztálybeli tanuló-nál, esetleg a tornatanárnál lefizetni sziveskedjenek. Tagsági díj családonként 1 frt 50 kr, személyenként: 1 frt. fégym. tanulók részéről 50 kr. algym. tanulók részéről 30 kr. fejenként. A kör pénzbeveteléről és kiadásairól részletes számadás fog e lapok f. év márczius elején megjelenendő számában közvé tétetni.

A helybeli dalárda által a „Barányban” f. évi jan. hó 27-én rendezett tánczmulatságnak vegyes bevétele a felülfizetésekkel együtt 99 frt és 50 krt. tesz ki, melyből levonva 78 frt 74 kr. kiadást, marad a dalkar pénztára javára 20 frt 76 kr tiszta haszon. A felülfizetőknék ez uton mond köszönetet a rendezőség.

Pálinka ivás áldozata. Mult vasárnap a Beliczay-úton adta ki lelkét egy iszákos asszony; szegény, talán az ebédelőtti appetitorium adag nagy lehetett s az ártott meg neki.

A helybeli posta és távirtda-hivatal új főnökévé a városunkból Szolokra távozott Szél Ernő helyére a közlekedési miniszter Graba vics Ivánt nevezte ki, ki a hivatal vezetését január 30-án vette át.

Ócsódi hírek Az ócsódi ev. ref. egyház gondnokává 3 évre f. hó 27-én Osztróvszky Márton presbiter választatott meg. Az ev. ref. egyházban a kövizsgák f. hó 28. 29. 30. 31. és febr. 1-én folytak le jó sikerrel. A község körül vonandó körgát számára mérésék eszközöltettek. A községi képviselő testület azonban már két ízben folyamodott a miniszteriumnál e körgát építése ellen, s harmad ízben is folyamodni fog. Sándra György Ócsód község elválasztott 3-ik jegyzője hivatalát már elfoglalta.

C S A R N O K.

Rendezett-tanácsú város — nagyközség.

Tan tessék tudni, ha nem mondom is, hogy én mezőtúri vagyok. Ott lakom a „M i g l a k h a t s a x”-o n No 2450 alatt saját uri rezidenciámban. Van benne két földes szoba, konyha, meg egy kis spájz; az udvaron egy rozoga fás-öl és egy félfaditú szín, mit nyáron magam részére — nyaralónak, télen szalmám részére — telelőnek használok. Mult nyáron vettem én ezt az úri lakást 362 frt. 28 krajczaron egy mohon barna atyafitól, kinek tetszett e gyarló világot ez év első napján a paradicsomi boldogsággal fölcserélni. Ugy-e ismerték, kérem? Jöjart Mihálynak hívták.

Hej! Mi volt nekem ezelőtt csak félével is alakasom! ? . . . Örömmöm, boldogságom, mindenem. . . A mi madárnak a fészék, méhnek a virág, medvének a barlang. . . S most. . .

András-napkor multam 41 eszendő. Ez idő alatt voltam három esztendeig egy öreg kisasszonynak felolvasója, kinek minden áldott este az „Arany ember”-ből Noemi és Dódi törtékeit kellett fölolvassom, s rá konfektul a „Szüz Imá”-ját elklampiroznom, voltam tizenkét évig egy falusi iskolának rektora, hol egész napon át volt módom a gyermekek falrengető zsvájában, voltam öt esztendeig egy részvényes gőzmalomnak számvéője, hol reggeltől estig élv extem a kővek bugó zugását és a kerekék zakatolását; de a elolvasás, klavirozás, az örökös zsváj, zugás és zakatolás nem keserítette el annyira az életemet, mint az a három szó, mely e czikk fölött figurál.

Tessék elhinni, mióta Tóth Sándorék divatba hozták azt a három szót, pedig nem nagy ideje — többel véntültem 20 esztendőnél.

De nem is esoda!

A Noemi-Dódi historia addig tartott, míg elolvastam, a Szűz Imája, míg elbillegettem, a gyermek-zsivaj, míg az iskolában voltam; a zugás, rakatolás, míg a malmot éreztem magam körül azután vége, punktum. Következett más, Vagy ha valami bántott, tessék azt, valaki a tyűk-szememre lépett, vagy a preferánszon elvesztettem 20 krajczárt: azonnal volt Gileádban balzsam. Haza mentem az én kedves sárkányhómba, lefeküdtem, elaludtam, más napra meggyógyult a lábom, elfelejtettem a veszteséget.

De ez ellen az örökös, rendezett tanácsú város — nagyközség* ellen mit tegyen az ember? ott van ez mindenütt és mindenekben. Ennek nincs sárkányhó, nincs emeletes ház. Összeveszti az embert saját feleségével legkedvesebb barátjával; elrontja az ember gyomrát, megzavarja legedesebb álmát. Nincs ennek se hossza se vége, mint a zsidó-mistyanknak.

A minap is hogy haza megyek a hivatalból, látom, hogy a feleségemnek mind a két szeme ki van sirva.

— Hát magácskának galambom mi baja? kérdem. Tán az újít égette meg? Vagy a csigatésztát döntötte föl a macska? Vagy mi?

— Maga mindig is rá ér tréfálkozni — mondja

piteregre. Nem is szeret engem maga... Mért is...

— Tyűh! A ki fakója van — mondok, itt baj van, még pedig komoly baj.

Sok kérdegetés, sírás-rívás után végre rájöttem, hogy én egy — nem jó ember vagyok. Mert hát több mint bizonyos, hogy a rendezett tanács megszűnik és még sem látok kenyér után; bevárom, míg szélnak éreszenek. Lám! már minden jóra való város-házi embernek van új hivatala, csak én várom a sült galambot.

Vigasztaltam. Ne búsulj kis feleségem, nem mindig úgy üt ám ki minden, a hogy az ember előre tervezi. Lásd te is a tavaszban elraktál 84 tojást, s kiszámítottad, hogy ebből lesz 84 csirke, a 84 csirkeből 84 tyűk, ezekből te magadnak meghagysz 10 jérezet és egy kakast, a többi eladod, veszel az árán magadnak egy öltözet mosó ruhát, a kis Pistukának kalapot, a kis Mariskának meg egy pipi kendőt. És mikor te mindezeket ily bölösen kikötöttad: kikelt... 6 csirkéd. Még se mentél a falnak, ugy-e? Látod, ha úgy ütne is ki, hogy csakugyan el kell hagynom a városházat, még se megyek ám a Berettyónak. A ki ruhazza a mezők illó-mát, táplálja az ég madarait, — minket se fog elhagyni.

TURI ALADÁR.

(Vége köv.)

Felelős szerkesztő: Varga József.

2545/1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szarvasi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Neustadt Soma végrehajtatonak Szilágyi Balázs végrehajtást szenvedő elleni 14 frt 13 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a b. gyulai kir. törvényszék (a szarvasi kir. járásbiróság) területén levő, Kondoros községben fekvő, gr. Bolza család tulajdonát képező s haszonélvezetű végrehajtást szenvedőt illető 300 [] öl belteleken épült Schwalb József Fecske s Podmaniczky József szomszédiségében levő telekkönyvezetlen ház az árverést 395 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte.

Egyidejűleg felhívotnak mind azok, akik az elárvereztetni rendelt telekkönyvezetlen ingatlanra tulajdoni vagy más érvényesíteni vélnék, hogy igénykeresetüket — ha pedig a vételéről kielégítési elsőseget igényelnek — elsőbbségi bejelentéseiket az első ízben kitűzött határnap előtt annál bizonyosabban bejelentésük, minthogy különben igényeik figyelembe vételén nem fognak, és hogy a fentebb megjelölt telekkönyvezetlen ingatlan az 1889. évi február 11-ik napján délelőtt 10 órakor Kondoros község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak a telekkönyvezetlen ingatlan becsárának 10%-át vagyis 39 frt 50 kr. készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság telekkönyvi hatósága Szarvason, 1888. nov. 15.

KONTUR JÓZSEF, kir. járásbiró.

2544/1888, tkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szarvasi kir. járásbiróság mint telekkönyvi katóság közhírré teszi, hogy Dr. Kovács Pál végrehajtatonak Deutschenschmidt Józsefné végrehajtást szenvedő elleni 23 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a bgyulai kir. törvényszék (a szarvasi kir. járásbiróság) területén levő Szarvas községben fekvő a 1316 sz. ltkvben foglalt Deutschenschmidt Józsefné szül. Velki Mária nevében álló A I 1. rsz. a (2002—2003) hrsz. 330 [] öl beltelken ház az árverést 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889 évi február hó 9-ik napján délelőtt 10 órakor Szarvas község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 40 frt készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt. magy. kir. igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság. Szarvason 1888 év november hó 9-én

KONTUR JÓZSEF kir. járásbiró.

HIRDETÉS.

Özv. Elefánt Mihálynénál — a piacchoz közel — egy nagyobb lakás bérbé adó.

Fontos közlemény

STEINBACH SÁNDOR

BÚTOR NAGYKERESKEDÉSE

Budapestben, Ferenc József tér 6. szám a lánchíddal szemben

az egyedüli telep Európában, mely képes több 100 szoba bútort berendezésre terjedő bútorraktáráról eredeti bútort fényképeket széküldeni. Ezáltal a t. vidéken lakóknak ama rendkívüli előny nyújtatik, ép úgy választhatni, mint személyes megjelenésnél, amennyiben kívánatra fényképeket, szövetmintákat és árjegyzékeket megtekintésre a cég bérmentve küldését. Egy még további kedvezmény abban áll, hogy 100 frton felüli vásárlásnál kicsiben árak helyett nagyban árak számíttatnak. Ebből kifolyólag bátran állitható tehát, hogy egy cég sem képes olcsóbb árakat szabni.

Szolid kiszolgáltatásért kezeskedik a cég régi jó hirneve.

Nyomatott Szarvason, a kiadó tulajdonos Szikes Antal könyvnyomdájában 1889.

PSEPHOFER J.

gyógyszertára
Bécs, Singerstrasse, 15. sz.

„zum goldenen Reichsapfel“

Vérisztító labdacok melyek előbb universális pirulának nevezettek, ezen utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mert alig van betegség, melyekben ezer meg ezer esetenél csodálatraméltó hatásúknak ne bizonyultak volna. A legmakacsabb esetekben, melyekben minden egyéb gyógyszernek hasztalanul alkalmazták, ezen labdacok által számtalanszor és rövid idő alatt tökéletes egészégre következett be 1 skatulya 15 pirulával 21 kr. egy tekercs 6 skatulyával 1 frt 5 kr., bérmentelen utánvétellel 1 frt 10 kr.

A pénz előleges beküldésével bérmentve 1 tekercs pirula 1 frt 25 kr., 2 tekercs 2 frt 30 kr., 3 tekercs 3 frt 40 kr., 4 tekercs 4 frt 40 kr., 5 tekercs 5 frt 20 kr., 10 tekercs 9 frt 20 kr. (Egy tekercsnél kevesebb nem küldethetik.)

Számtalan köszönő irat tekinthető be, melyekben ezen pirulák fogyasztói hosszabb élvezetük után a legkülönbözőbb és súlyos betegségekben, köszönetet mondanak. Mindaz, aki egyszer kísérletet tett vele, tovább ajánlja ezen szert.

A sok köszönő irat közül néhányat itt közlünk:

Schierbach, 1898. febr. 17. T. Uram! Tisztelettel alulírott kéri miszerint küldene ismét négy tekercset valóban igen hasznos és kitűnő vérisztító labdacsaiból Teljes tisztelettel Neureiter Ignác, gyak. orvos.

Hrasche, Flöding mellett, 1897. szept. 12. T. Uraságod! Isteu akarata volt, hogy labdacsa kezembe kerültek, s azok most azoknak sikeréről: gyermekgyógyban meghatóttam magamat, úgy hogy munkámat többé nem végezhettem, s bizonyára már halva lennék, ha az Ön csodás labdacsa meg nem mentenek, Isten áldja meg Önt ezért egyszer. Bizalmam van, hogy labdacsa egészen meggyógyítanak, úgy a mint másoknak is gyógyulásokhoz segítettek.

Kniffler Teréz

Bécs-Ujhely, 1897. decz. 9. Igen t. Uram! Legmelegebb köszönetet mondok Önnek, 60 éves nagynénem nevében, ki idült gyomorharuban és vízi betegségben szenvedett. Az élet gyötrelme volt neki, s már azt hitte, hogy nincs reményesség. Véletlenségből kaptam egy doboz az Ön kitűnő vérisztító labdacsaiból s azoknak hosszabb használata után meggyógyult. Teljes tisztelettel

Weinzeil Jozefa.

Mitternoserdorff, Kirchdorf mellett Felső Austria, 1886. jun. 10. T. Uraságod! Szives

- Fagybalzsam,** Pserhofer J.-től. Sok év óta minden fagyos tagra és bármily idült sebekre mint legbizt. szer eliszuerve. 1 köcsöggel 40 kr. bérmentes küldéssel 65 kr.
- Keskeny-utifűsörp.** hurut, rekedtség, górcsós köhögés, stb ellen, Egy palackkal 50 kr.
- Amerikai köszvény-kenőcs** legjobb szer minden köszvényes és csúszos bajok, tagszagadás, ischias, fül-aggata stb ellen 1 frt 20 kr.
- Per a lábizzadás ell.** 1 doboz 50 kr. bérmentes küldéssel 75 kr.
- Golyva-balzsam** a meghiható szer a golyvánál. Egy üveggel 40 kr. bérmentes küldéssel 65 kr.
- élet-esszencia** (pragai csöpek) megrottott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bántalom ellen kitűnő háziszser. 1 üvegszeve 22 kr.
- Angol csodabalsam** 1 üvegsze 12 kr., 12 üvegsze 1 frt 20 kr.
- Mindennemű homeopathiai gyógyszerek készletben vannak.
- Az itt megnevezett készítményeken kívül minden az osztrák lapokban kirdetett bel- és külföldi pharmentikus különlegességek készletben vannak s minden a raktárban nem levő cikkekről pontosan és olcsón gondoskodunk.
- Postai küldemények gyorsan és pontosan eszköltenek előleges pénz-küldésre vagy utánvétellel.
- A pénzek előleges beküldésével (legjobb postaltalvány-nyal) apostán sokkal kevesebbe kerül mint az utánvétellel.
- 4 - 12

- List Antal.** hurut, rekedt ség, köhögés, stb ellen, 1 doboznál 35 kr. bérmentes küldéssel 60 kr.
- Fiaker por** ség, köhögés, stb ellen, 1 doboznál 35 kr. bérmentes küldéssel 60 kr.
- Tannochinin kenőcs** Pserhofer J.-től, legjobb hajnövesztő szer, Egy szelenczevel 2 frt
- Egyetemes tapasz,** Stendel ta ártól, ütés és vágás által ejtett sebekre gonosz indultat labdagatoknál, makacs mirigydagatoknál, fájalmas függőlyoknál, korom mérégnél, sebes és gyúladt női melnél, csúfolásnál s egyéb hasonló bajoknál jelesnek bizonyulva, 1 köcsög 50 kr. bérmentes küldéssel 75 kr.
- Egyetemes tisztító** Sö Bullrich A. W. től. Kitűnő háziszser a rossz emésztés mind következményei, u. m. főfájás, szédülés, nyomorgórcs, gyomorhív, valamlut aranyeres bántalmak, székrekedés stb ellen 1 csomagfá 1 frt.
- Szem-esszencia** Ro hausentől 1 palack 2 frt 50 1/2 palack 1 frt 50 kr.

Hirdetés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy nálam naponta friss fiatal marhahús kőlja 30 kr., ugyszintén gyege borjúhús és juhús is kapható. Tisztelettel

özv. DEAK IGNÁCZNÉ.